

בש"פ 648/20 - מדינת ישראל נגד תום בן דוד

בבית המשפט העליון

בש"פ 648/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: תום בן דוד

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
(כב' השופט י' טופף) במ"ת 9075-08-19 מיום
22.1.2020

תאריך הישיבה: כ"ז בטבת התש"ף (24.1.2020)

בשם העוררת: עו"ד חן אבידוב; עו"ד אוראל בן מוחה; עו"ד עידו נולמן

בשם המשיב: עו"ד שי שורר; עו"ד איתי כהן

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט י' טופף) מיום 22.1.2020, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

העובדות הצריכות לעניין

1. נגד המשיב ואחרים הוגש כתב אישום המייחס להם התאגדות במסגרת ארגון פשיעה שעסק, בין היתר,

עמוד 1

בהנפקת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, בסכומים המגיעים למאות מיליוני שקלים. לפי עובדות כתב האישום, המשיב היה אחד מהמנהלים הבכירים של הארגון, בדרג שני בהיררכיה שלו (אחד מאחיו, הנאשם 1, עמד בראש הארגון), ובמסגרת זאת הורה לפעילי הארגון ולגורמים מטעמו להנפיק המחאות בתמורה לחשבוניות מס פיקטיביות. עוד לפי המיוחס, נרשם המשיב כבעלים של מספר חברות הפצה, אשר באמצעות הפיץ הארגון חשבוניות פיקטיביות ללקוחותיו. בגין מעורבותו בארגון, יוחסו למשיב עבירות לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 (מנהל בארגון פשיעה), ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. עוד יצוין, כי בעת חקירת הפרשה חי האחרון בספרד, ולאחר שהחקירה הפכה גלויה, נעצר המשיב ובתום הליכי ההסגרה שם - הוסגר לישראל.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה טענה העוררת כי מן מהמשיב נשקפת מסוכנות נוכח היותו מנהל בארגון פשיעה, אשר כחלק מתפקידו הבכיר בו ביצע שורה ארוכה של עבירות כלכליות. בהקשר זה נטען כי הצטברותן של העבירות הכלכליות והיקפן מקים עילת מעצר של מסוכנות. כמו כן נטען כי בעניינו של המשיב קיים חשש מפני שיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין, וזאת בין היתר בהינתן קביעת מקום מושבו בספרד עובר למעצרו, אופי הפעילות של הארגון (ששיבוש מהלכי החקירה היה חלק אינטגרלי מהתנהלותו השוטפת, כך הטענה) ועברו הפלילי, שכולל הרשעה בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות (להלן: ההליך הקודם).

3. ביום 14.8.2019 הורה בית המשפט המחוזי לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. התסקיר הראשון התקבל ביום 2.10.2019, ובו צוין כי המשיב מוכר לשירות המבחן מחקירת מעצר שנערכה בעניינו בהליך הקודם. בתסקיר צוין כי בשלב זה עדיין לא נקבע על ידי בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, ולכן אין ביכולתו של שירות המבחן להציג התייחסות כוללת בנושא הערכת הסיכון מהמשיב או לבוא בהמלצה כלשהי בעניינו.

4. בדיון מיום 19.11.2019 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ועילת מעצר, תוך ששמר על זכותו לטעון לעניין עוצמת הראיות ככל שיובאו לעיונו חומרי חקירה חדשים. ביום 7.11.2019 הוגש תסקיר משלים על ידי שירות המבחן. בתסקיר עמד שירות המבחן על הרקע האישי והמשפחתי של המשיב, ובין היתר צוין בו כי משנת 2011 עד למעצרו בספרד, התגורר המשיב בחו"ל וניהל משם את עסקיו בישראל. אשר לעברו הפלילי צוין כי בהליך הקודם משנת 2010, הורשע המשיב בביצוע עבירות של השמדת ראיות ושיבוש מהלכי משפט, ונידון לעונש של מאסר על תנאי וקנס. במסגרת ההליך הקודם, בדומה לעניינו, הואשמו גם שניים מאחיו ונידונו - עקב הרשתות - לתקופות מאסר ממושכות. אשר להערכת הסיכון הנשקף מהמשיב, שירות המבחן התרשם - ממכלול הנתונים שהוצגו בעניינו של המשיב - כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות, ולשיבוש מהלכי משפט, לצד סיכון נוסף להימלטות מן הדין. באשר לחלופה שהוצעה, צוין כי המפקחים שהוצעו על ידי המשיב אינם מתאימים למשימת הפיקוח (אף כי חלקם הבינו את משמעותה והאחריות הנגזרת מכך), וכי אין ביכולתם לצמצם את הסיכון הנשקף ממנו. בסוף הדברים צוין שירות המבחן את התרשמותו כי בהתחשב באופי העבירות שמיוחס למשיב ומאפייניהן, כל חלופה שתוצע ואף מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא יצמצמו את הסיכון הנשקף ממנו, ולא יפוגו את החשש משיבוש מהלכי משפט והימלטות מן הדין. בשל האמור, המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

5. בהחלטה מיום 16.12.2019 צוין בית המשפט כי בשלב זה הפיקוח שהוצע על ידי המשיב אינו מספק, וכי בית המשפט נכון להתרשם ממפקחים נוספים. לפיכך, הורה בית המשפט לבא כוח המשיב להעביר פרטי מפקחים

מוצעים נוספים לשירות המבחן על מנת שיגיש תסקיר משלים בשאלת התאמתם למשימת הפיקוח בלבד. ביום 30.12.2019 הוגש תסקיר משלים נוסף כאמור, ובו קבע שירות המבחן כי שבעה מפקחים נוספים שהוצעו על ידי המשיב אינם מתאימים למשימת הפיקוח, על אף רצונם הכנה להתגייס למלאכה זו (להלן: התסקיר השני). שירות המבחן חזר על הערכתו כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות בעייתית דומה מצד המשיב או לשיבוש הליכי המשפט, וכי על רקע האמור הוא אינו בא בהמלצה לשנות את תנאי המעצר של המשיב. עוד אציין בהקשר זה, כי בדיון מיום 1.1.2020 טען בא כוח המשיב כי שירות המבחן לא פעל כנדרש בעניינו, משלא נפגש עם כל אחד משבעת המפקחים שהוצעו בנפרד, ונתן את המלצתו על בסיס מפגש אחד עם כולם. באותו דיון הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תגובת קצין המבחן לטענות אלו, וביום 8.1.2020 נמסרה לבית המשפט התייחסות בכתב מאת שירות המבחן, שעליה חתומה גם מפקחת המעצרים המחוזית. בהתייחסות זו צוין כי במקרה דנן היה צורך להעביר מידע אחיד לגבי תפקיד המפקח ומטרת הפגישה, לבחון את התאמת המפקחים לתפקיד וכן את התקשורת ושיתוף הפעולה ביניהם - בדגש על הבנת חשיבות ומשמעות התפקיד. עוד צוין כי שירות המבחן נדרש לבחון את הסדרת הקשר בין המפקחים לגבי מתווה הפיקוח לאורך כל שעות היממה וככל שבית המשפט יורה על בחינה נפרדת של מי מהמפקחים - תינקט ההיערכות המתאימה לכך.

החלטתו של בית המשפט המחוזי

6. ביום 22.1.2020 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט עמד על כך שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב - נוכח המיחוס לו בכתב האישום ובפרט נוכח מעמדו בארגון הפשיעה - אינה מבוטלת. בהחלטה צוין כי למשיב מיוחסות עבירות כלכליות, שהן כשלעצמן אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית, אולם כאשר הן מבוצעות באופן שיטתי או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים - יכולה לקום עילת מעצר של מסוכנות. נקבע כי המשיב אמנם נמנה על הדרג הניהולי של הארגון, אך אחיו יניב היה בפועל "המוח" שהפעיל וניהל אותו, וקיבל את ההחלטות החשובות לתפקודו באופן בלעדי. אשר לעברו הפלילי של המשיב נמצא כי הוא לא מלמד על מסוכנות מיוחדת, ומכל מקום מאז שנגזר העונש בהליך הקודם חלפו כ-10 שנים, שבמהלכן המשיב לא הורשע בעבירות נוספות. כמו כן, בית המשפט התחשב בכך שנאשמים אחרים בפרשה (בדרג נמוך יותר מהמשיב במדרג ההיררכי של הארגון) הועברו זה מכבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך אף הוסר הפיקוח האלקטרוני והתנאים המגבילים שהוטלו עליהם הוקלו בצורה ניכרת, בחלק מהמקרים בהסכמת העוררת.

7. מכאן נפנה בית המשפט לבחון את החשש מפני שיבוש הליכי משפט על ידי המשיב. נמצא כי יש בסיס לטיעוני העוררת בנושא זה, הן נוכח טיב העבירות שבהן הורשע המשיב בהליך הקודם, הן בשל כך שהמשיב ביסס את מרכז חייו בספרד בשנים שקדמו למעצרו (ומשם ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו). בצד האמור נקבע כי לא הונחה תשתית ראייתית מספקת לטענת העוררת שלפיה המשיב מחזיק בנכסים משמעותיים מחוץ לישראל, שעשויים להקל על הימלטותו. בנוסף, צוין כי המשיב מוחזק במעצר במשך למעלה משנתיים לאחר שנעצר בספרד, וכי סביר להניח שההליך העיקרי צפוי להימשך זמן רב. בסופו של דבר מצא בית המשפט כי ניתן יהיה לתת מענה למסוכנות הנשקפת מן המשיב, כמו גם לחשש מפני שיבוש הליכי משפט באמצעות חלופה הולמת. בנוגע לעניין אחרון זה, לאחר שבית המשפט התרשם מהמפקחים שהוצעו על ידי המשיב באופן בלתי אמצעי, נמצא לסטות מן ההמלצה השלילית שנכללה בתסקיר שירות המבחן, בין היתר מן הטעם שלא נבחנה בגדרו התאמתו הפרטנית של כל מפקח. הוחלט כי המשיב ישהה בבית אחרון במעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת פיקוח אנושי למשך כל שעות היממה על ידי 5 מפקחות שנמצאו מתאימות ובכפוף להפקדת ערבויות צד ג', ערבות עצמית ופיקודן בסכומים שפורטו. כמו כן נקבע כי המשיב יפקיד את דרכו במזכירות בית המשפט המחוזי, וניתן נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ.

לבקשת העוררת עיכב בית המשפט המחוזי את ביצוע החלטתו עד ליום 24.1.2020, וביום 24.1.2020 - לאחר דיון במעמד הצדדים - הוריתי כי המשיב יעצר עד החלטה אחרת.

הערר

8. מכאן הערר שלפניי, שבו מבקשת העוררת כי נורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו. לטענתה, לא היה מקום לסטות במקרה דנן מההמלצות השליליות שניתנו בתסקירי שירות המבחן. נטען כי המשיב מואשם בעבירות כלכליות חמורות בהיקף של מאות מיליוני שקלים, אשר נדרשת רמת תחכום גבוהה לשם ביצוען. לעמדת העוררת, בהחלטת בית המשפט המחוזי לא ניתן משקל מספק לכך שעסקינן בעבירות שבוצעו במסגרת של ארגון פשיעה, תוך שהמשיב והנאשמים האחרים נקטו פעולות במטרה לעטות אצטלה חוקית למעשיהם. לפי הטענה, מאפיינים אלה, ובפרט העובדה שהמשיב שימש מנהל בכיר בארגון הפשיעה, מחייבים לעצור אותו מאחורי סורג ובריח. עוד נטען כי בנסיבות המקרה מתעורר חשש לשיבוש הליכי משפט, השמדת ראיות והימלטות מן הדין, המקבל משנה תוקף בעניינו של המשיב, בהינתן עברו הפלילי ומגוריו בשנים האחרונות בספרד (וכן נכסים שהוא מחזיק בהם שם לפי הטענה). העוררת טוענת כי בהקשר זה יש לייחס משקל לעובדה שלפיה חלק מהתנהלות הארגון כללה פעולות שמטרתן שיבוש היכולת להתחקות אחריו על ידי רשויות אכיפת החוק. לטענת העוררת, בית המשפט ביסס את מסקנתו על התרשמותו הישירה מהמפקחים, מבלי להתייחס לכך ששתיים מהמפקחות שנמצאו מתאימות נחקרו בפרשה ואחת מהן משמשת עדת תביעה, או לכך שמפקחת אחרת שנבחרה בעלת עבר פלילי. לכך הוסיפה העוררת כי לא היה מקום להתחשב בשלב הדיוני הנוכחי במשכו הצפוי של ההליך, וכי התקופה שבה היה המשיב נתון במעצר בספרד נבעה מהתנהלותו שלו, עת ניסה להתחמק מהליכי ההסגרה נגדו.

9. בדיון שהתקיים לפניי סמך בא כוח המשיב את ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי. נטען כי העבירות שבהן מואשם המשיב לא מקימות עילת מעצר סטטוטורית, וכי החזקתו במעצר מאחורי סורג ובריח תפגע בעיקרון השוויון בין נאשמים, בין היתר משום שנאשם אחר בפרשה, מרדכי אטיאס, שלו מיוחסת עבירת סחיטה באיומים, אינו מצוי עוד במעצר מאחורי סורג ובריח (וראו החלטת בית משפט זה שדחתה את ערר המדינה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני: בש"פ 5777/18 מדינת ישראל נ' אטיאס (6.8.2018)). עוד נטען כי למשיב אין נכסים זמינים בספרד המלמדים על חשש כי האחרון ינצל את שהותו במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לשבש הליכי משפט או להימלט מן הדין. אשר לעברו הפלילי של המשיב, נטען כי זה מצומצם ביחס לעבר הפלילי העומד לחובת אחיו.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בערר על נספחיו, ולאחר שהאזנתי לטענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, בהיעדר עילה להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי ובכפוף להחמרת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כמפורט להלן. בהחלטתו, עמד בית המשפט על מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים בעניינו של המשיב,

ומצא כי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, לצד מעטפת פיקוח אנושית רציפה ומגבלות נוספות - יכולים לתת מענה הולם לסיכונים הנשקפים מהמשיב (לצד איסור על שימוש בכל מכשיר שיש ממנו אפשרות לגישה למרשתת ואיסור על קשר טלפוני קווי). בהכרעה זו- המשקפת את מצוות המחוקק לבחון בכל מקרה ומקרה אם ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך שפגיעה בחירותו של הנאשם תהא פחותה - איני רואה להתערב.

11. אין לכחד, טיעוני העוררת בדבר החשש משיבוש ההליכים אינם מבוטלים ובית המשפט המחוזי לא התעלם מהם. עברו הפלילי של המשיב, שכולל הרשעה בעבירות של השמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט (אף היא בקשר לפעילות עבריינית דומה של אחיו) לצד מאפיינים מסויימים של פעילות הארגון שלפנינו מעוררים חשש מסוים משיבוש הליכי המשפט. בית המשפט המחוזי נתן דעתו להיבט זה, לרבות הנתון כי חלפו למעלה מעשר שנים מאז ההרשעה הקודמת, ומצא כי אין בו כדי לשלול מניה וביה מתכונת מעצר שאינה מאחורי סורג ובריח. במסקנה זו לא ראיתי להתערב, בין היתר בהינתן מעצרו של אחיו של המשיב - יניב - שעמד בראש הארגון, וכעולה מכתב האישום היה "הרוח החיה" בארגון והמוציא והמביא בכל החלטה חשובה הנוגעת לפעילותו. במציאות דברים זו, לא ראיתי להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי שלפיה החשש מפני שיבוש מהלכי משפט כתוצאה ממעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בכפוף למגבלות שעליהן עמד - חשש מופחת הוא. בצד האמור אני סבור כי חשש זה מצדיק החמרה נוספת של התנאים שהוצבו בהחלטה קמא להשמטתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני כך שייאסר עליו להשתמש בכל מכשיר שיש ממנו אפשרות לגישה למרשתת וכן כל שימוש בטלפון קווי.

12. מכאן לחשש שהעלטה העוררת להימלטות המשיב מן הדין. חשש זה נובע בעיקר מכך שהמשיב חי תקופה ממושכת מחוץ לישראל, וכפי שציין בית המשפט המחוזי, בשנים האחרונות קבע המשיב את מרכז חייו בספרד (לטענת העוררת המשיב אף מחזיק שם בנכסים, אולם משהנושא מצוי במחלוקת, לא ראיתי להתחשב בהיבט זה בשלב הדיוני הנוכחי). יחד עם זאת חשוב לציין כי העוררת לא הציגה מידע בדבר חשש קונקרטי מפני הימלטות המשיב מן הדין (השוו לבש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל (22.6.2015); בש"פ 5561/12 מדינת ישראל נ' שירזי, פסקה 5 (31.7.2012)), לאחר שהליכי ההסגרה בספרד מוצו על ידו. לפיכך, ובהינתן שלפי החלטת בית המשפט המחוזי, נגד המשיב יוצא צו עיכוב יציאה מהארץ, לצד התניית שחרורו מבית העצורים בהפקדת דרכון (ויתר התנאים שפורטו בהחלטה) ומעצרו בפיקוח אלקטרוני, חשש זה קיבל מענה בנסיבות העניין.

13. זאת ועוד. כפי שציין בית המשפט המחוזי, למשיב מיוחסות עבירות כלכליות בלבד. ואכן, בנסיבות מסוימות הכירה פסיקתו של בית משפט זה בכך שגם עבירות אלו יכולות להקים עילת מעצר של מסוכנות, ובין היתר כאשר אלו מתאפיינות בשיטתיות ותחכום, או כאשר הן מבוצעות במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה (ראו למשל בש"פ 8520/15 מדינת ישראל נ' בשיתי, פסקה 28 (14.1.2016); בש"פ 8389/15 כאטר נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (27.12.2015); בש"פ 7262/12 קרוטשה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.10.2012)). ברם, גם במקרים אלה על בית המשפט לבחון את נסיבות המקרה הקונקרטי ואם ניתן להורות על שחרור נאשם ממעצר בדרך שפגיעתה בו פחותה (בש"פ 6393/13 שפק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.10.2013); בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' בן ציון, פ"ד נח(4) 83, 89 (2004)). בענייננו, אף שאין חולק שהיקף פעילותו של הארגון - לפי המיוחס - משמעותי ביותר, למשיב לא מיוחסות עבירות אלימות (בניגוד לעניינו של אטיאס, שהמדינה לא עתרה לדיון מחודש בשאלת מעצרו לאחר הוספת עבירת סחיטה באיומים לאישומים המיוחסים לו), ואף אין מדובר במקרה של נאשם שהפר את המגבלות שהוטלו עליו בהליך שיפוטי (השוו: בש"פ 2797/04 מדינת ישראל נ' קעדאן (28.3.2004); בש"פ 8611/09 סטבינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.11.2009)).

14. משאלה הם פני הדברים, לא ראיתי כאמור להתערב בהחלטתו של בית המשפט לסטות מהמלצת שירות המבחן בעניינו של המשיב, לאחר שהתרשם מהמפקחים בעצמו. כידוע, בית המשפט אינו כבול בהמלצות תסקיר שירות המבחן, שנועד לסייע בידי השופט לגבש החלטה בשאלת שחרורו של נאשם לחלופת מעצר (ראו למשל בש"פ 5190/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (30.7.2017)). לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן. ואכן, בנסיבות המקרה שלפנינו, בית המשפט ראה כאמור להתרשם באופן בלתי אמצעי מ-14 מפקחים שהוצעו על ידי המשיב, ואלה נחקרו במספר דיונים שהתקיימו לפניו (גם על ידי באי כוח הצדדים). מתוך רשימה זו, נמצאו 5 מפקחות מתאימות למשימת הפיקוח האנושי, הנלווית ומשלימה את המעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט התרשם כי מפקחות אלו מודעות ברמה הנדרשת למיוחס למשיב בכתב האישום, לנסיבות מעצרו ולסיכון הנשקף ממנו וכי יהיה בידן להציב לו גבולות ברורים ולדווח למשטרה על כל הפרה של תנאי מעצרו. כפי שציינתי בעניין אחר, יש לתת משקל מוגבר להתרשמות זו של הערכאה הדיונית, שבאפשרותה לבחון מקרוב את החלופה שהוצעה על ידי הנאשם, ובכך יתרונה (בש"פ 3802/15 מדינת ישראל נ' רוזבן, פסקה 9 (2.6.2015); בש"פ 8339/05 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.9.2005)). בית המשפט אף הוסיף וקבע כי כל אחת מן המפקחות תחתום על ערבות צד ג' בסך 350,000 ש"ח לשם הבטחת התחייבויותיהן בהליך, וכי האחריות הרובצת לפתחן היא קולקטיבית.

15. בטרם סיום אציין כי ניתן להבין את החשש שאותו הציגה המדינה, בעיקר מפני שיבוש ההליכים כתוצאה ממתכונת מעצר שאינה מאחורי סורג ובריח. אף לטעמי מדובר במקרה גבולי, ואם הייתה הערכאה הדיונית מחליטה להורות על מעצר עד תום ההליכים, לא הייתי רואה להתערב בהחלטה. אולם משבית המשפט היה ער לנדבכי הסיכון הנשקפים מהמשיב ולמכלול ההיבטים ששקילתם נדרשה, בחן בעצמו את המפקחים והתרשם מהתשתית הרחבה שלפניו כי מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר לתת מענה לסיכונים אלה, לא ראיתי להתערב בהחלטה זו. אעיר עם זאת, בבחינת "תמרור אזהרה", כי על המשיב לשמור בהקפדה יתרה על תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, קל וחומר שעה שעסקינן במקרה גבולי.

בכפוף לאמור בפסקה 11, הערר נדחה. החלטתו של בית המשפט המחוזי תעמוד בעינה, לצד המגבלות שהוספו בהחלטתי זו. בכפוף להתקיימות כל התנאים האמורים בהחלטת בית המשפט המחוזי, יעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ד' בשבט התש"ף (30.1.2020).

שׁוֹפֵט